

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] maa tage Hensyn til den anden Part af Befolkningen, nemlig Forbrugerne.

Det ærede Medlem Hr. Prieme kom med en Slags historisk Udredning af Priskontrolraadets Virksomhed med Angreb paa Raadets Formand og med en Sønderlemmelse af dets Administration. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men kun bede det ærede Medlem forstaa, at det er overmaade vanskeligt at skulle administrere paa dette Omraade, og at det vel vil være umuligt for nogen at undgaa at komme i Konflikt eller i hvert Fald i et vist Mod-sætningsforhold til Erhvervene. Jeg vil i al Almindelighed fastslaa, at Erhvervene paa god Maade har affundet sig med Priskontrolraadets Virksomhed, fordi vore Erhverv — det gælder Handelen og det gælder Producenterne, det gælder i Virkeligheden alle — er besjælet af Trangen til at udøve Erhvervet paa en honnet Maade under Hensyntagen til, hvad Forbrugernes og Samfundets Tarv kræver; men det kan jo ikke undgaa, at der ogsaa er enkelte, som forsøger paa at sætte sig ud over disse Hensyn, og saa maa man ikke bebrejde Priskontrolraadet eller Administrationen, at de i saa Fald maa benytte Lovgivningen, som jo er institueret for at støtte paa disse Omraader.

Det ærede Medlem Hr. Prieme var inde paa Spørgsmaalet om Avance. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at efter Bekendtgørelsen af 19. Oktober var der Adgang til at tage Hensyn til stedfunden Stigning i Landets almindelige Prisniveau og øget Risiko, og denne Regel gav en vis Adgang til at gaa ud over den tidligere sædvanlige, absolutte Nettoavance. For en Række Varers Vedkommende var der beregnet saadanne Tillæg, da Prisstoppet kom i Begyndelsen af April Maaned.

Det ærede Medlem Hr. Prieme raillerede over det Ankenævn, som skal institueres i Henhold til Lovforslaget, og var tilfreds med, at jeg, naar jeg fik en Afgørelse fra et andet Ankenævn — jeg ved godt, hvad det ærede Medlem tænker paa —, da, inden jeg traf den endelige Beslutning, lod Afgørelsen gaa videre til det Kontor, som der var klaget over. Men dette gør jeg bl. a. for at faa Klarhed over, om det Mindretal, som meget ofte gør sig gældende i det paa-gældende Ankenævn, skulde have haft Ret, og om ikke det var rimeligt at følge dette Mindretal. Det er altsaa en Betyggelsesforanstaltning, som ikke mindst det ærede Medlem Hr. Prieme kun kan være tilfreds med.

Naar det ærede Medlem Hr. Prieme udtaler, at der maa være Tid og Lejlighed til at drøfte Lovforslaget, vil jeg sige, at det er et Forslag, der sigter paa en Tid af mindre end 10 Maaned, og et Forslag, som af Hensyn til hele Situationen kræver en snarlig Gennemførelse. Derfor vil jeg henstille, at man ikke rutter for meget med Tiden, idet jeg gentager, at jeg er villig til at drøfte Enkeltheder, men jeg vil gerne her fra dette Sted fastslaa, at Lovforslagets Principper kan der ikke røres ved, saaledes som dette Forslag er tilvejebragt.

Det ærede Medlem Hr. Prieme raillerer stadig over Embedsmændene og betegner dem som Formyndere for det Erhverv, der handler paa eget Ansvar. Jeg tror, Tiden er kommet til at forstaa, at vi alle sammen, ogsaa Erhvervene og ogsaa det Erhverv, som det ærede Medlem Hr. Prieme tilhører, nu skal handle under Ansvar over for Samfundet.

Det ærede Medlem Hr. Hartel fremkom med kritiske Bemærkninger bl. a. om Erhvervsfunktionærerne i Valutacentralen. Jeg forstaaer ikke denne Kritik, men formodentlig er det ærede Medlem Hr. Hartel ikke klar over, at disse Erhvervsfunktionærer er de af Erhvervene valgte. Det er de Funktionærer, som Erhvervene har siddende i Centralen for gennem Samarbejde der at kunne administrere Valutaordningen paa bedst mulig Maade til Gavn for Erhvervene, og det er vel ikke unaturligt, at dette Organ holder sine Møder i Valutacentralen, hvad jeg er fuldt bekendt med og tager Ansvar for.

Med Hensyn til Stavespørgsmaalet vil jeg gerne sige, at jeg har baade her i Salen og skriftligt gjort nøje Rede for hele denne Sags Forløb, og jeg begriber ikke, at det ærede Medlem Hr. Hartel stadig vil genopfriske den — medmindre det er ud fra den Betragtning, at der paa Grund af Sagens Karakter ikke er ret mange, der er i Stand til at bedømme den i Enkeltheder.

Saa var det ærede Medlem Hr. Hartel ude med nogle Udtalelser om Statsministeren. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, det bliver Statsministerens egen Sag at svare paa dem. Men jeg fyldes med Væmmelse, naar Folk, som vil kaldes danske Mænd, benytter en yderst alvorlig Situation for vort Land til at sparke til en Mand, som har øvet en politisk Indsats, der beundres i vide Kredse af det danske Folk, og som den kommende Historiekrivning utvivlsomt vil anerkende.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen gav mig endnu en Gang Udygtighedspas som